

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ikke saa lidt Vægt paa, at der maa være en Forskel paa, om man har Kontrakt eller ikke, men hvad der er afgørende for mig, er, at nu har Loven virket i 2½ Aar, og til Dato er der ikke indkommet hverken personlige Klager eller Klager fra Organisationer eller andre. Det første, jeg eller Ministeriet har set og hørt om dette særlige Forhold, er det, vi ser i Folketingsudvalgets Betænkning, at en Landboforening har henvendt sig til Folketingsudvalget. Det vil derfor være uforsvarligt af mig, synes jeg, at gaa med til en Ændring uden at have undersøgt, hvad der foreligger, ikke alene i den Sag, der her er draget frem, men om der er andre Tilfælde, andre Domme. Naar der ikke foreligger noget klart for mig herom og jeg ikke har haft Lejlighed til at undersøge, hvorledes det er gaaet under Lovens Løbetid, vil man nok forstaa, at det vilde være uforsvarligt af mig at foreslaa eller gaa med til en Ændring uden at vide, om den har Begrundelse eller ikke, eller hvorledes den egentlig skulde være. Jeg er naturligvis rede til at tage det under Overvejelse her som paa ethvert andet Omraade, naar der kommer Klage over Administrationen eller Virkningen af de Love, jeg faar gennemført, men man kan ikke med Rimelighed forlange af mig, men vilde tværtimod stærkt kunne bebrejde mig, om jeg foreslog Ændringer uden at have undersøgt, hvad der foreligger. Jeg vil derfor meget henstille, at man ikke sinker denne Sags Gennemførelse af Hensyn til § 34. Jeg er, som sagt, rede til at undersøge Forholdet, men det er komplet umuligt at gøre det i Løbet af nogle faa Dage, og skulde jeg først gøre det, vilde det altsaa forsinke denne Sag, som man fra alle Sider er enig om er af stor Betydning. Hvis man ønsker Forhandling i et Udvalg, er jeg villig til at deltage i en Forhandling, men jeg vil altsaa advare imod at drøfte Forhold, som der ikke med fuld Redelighed kan tages Stilling til i Løbet af nogle Dage. Jeg henstiller derfor, at man tager Lovforslaget, som det er, men hvis man har Ønske om andre Ændringer, som der kan tages Stilling til, er jeg naturligvis rede til at deltage i Forhandling herom.

P. C. Petersen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Besva-

relse af Spørgsmaalet om Ændring af § 34 i Loven, der jo angaar Kontrakter. Det er muligt, at dette Spørgsmaal kan klares ved Udvalgsbehandling, saaledes som Ministeren ønsker det, og jeg kan give den højtærede Minister min Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek talte om Forholdene i Jylland: de er endnu saa patriarkalske, at der ikke er Gnidning af nogen som helst Art mellem Arbejdere og Tjenestefolk paa den ene Side og Arbejdsgiverne paa den anden Side. Nu viser netop denne Henvendelse fra de jyske Landboforeninger, at der kan opstaa Gnidninger af en saadan Art, at Landbrugere ikke føler sig tilfredsstillede med Loven, som den er. Jeg ved for øvrigt godt, at man inden for de jyske Landboforeninger og at ganske særlig den højtærede Formand for de jyske Landboforeninger Gang paa Gang ved Foreningens Generalforsamlinger udtrykkeligt har fastslaaet, at herovre i Jylland skal vi, det vil sige Arbejdsgiverne, nok selv bestemme Arbejdsforhold og Lønforhold i vort Landbrug. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem er fuldt enig med sin Formand, og det er der jo ikke noget at sige til.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, at jeg har ikke noget imod, at man stryger „usle“ i min Indledning for lidt siden, naar blot „Rønner“ bliver staaende. Jeg tænkte netop paa de allerdaarligste Bygninger, vi har, og som Landarbejderne i Almindelighed bebør.

Rahbek: Jeg maa desværre straks erklære over for det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, at jeg ikke kan modtage hans Ændringsforslag. At „usle“ stryges, kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod, men jeg forstaaer, at Loven netop gaar ud paa, at „Rønnerne“ skal erstattes med bedre Boliger, saa vi kan ikke tjene det ærede Medlem i at lade dem blive staaende.

Det ærede Medlem Hr. P. C. Petersen mente, at naar jeg indtog det Standpunkt, jeg indtager her, var det, fordi jeg stillede mig bag de jyske Landboforeningers Formand, som havde udtalt, at vi skulde nok selv bestemme, hvordan det skulde være ovre i Jylland. Ja, det stiller jeg mig bagved; men det ærede Medlem Hr. Hauch sagde ikke, at Arbejdsgiverne selv skulde bestemme det; han sagde: det skal vi nok selv